

II

MAO TE LO.

School paper 1934.

O E D I P O D E I A

O E D I P O D E I A

A chronological sketch of the original source material
of Greek and Latin Tragedy, submitted as a "School
Paper" at the American School of Classical Studies,
Athens, Greece, during the academic year 1933-1934.

by

Mao-Te Lo

of Peiping, China.

approved & accepted
Thomas Means

May 15th, 1934.

The writer is very grateful to Prof. Thomas means of Bowdoin College Brunswick, Maine, U.S.A., for his kind ^w advice, assistance and corrections concerning this paper.

The writer also wishes to thank the British School at Athens for the use of many books which are not in the possession of the libraries of the American School.

Outline

- Sec. I Aeschylus (525-456 B.C.).
 a. Αἴτωρ
 b. Οἰδίπους
 c. Ζαγὲ σατυρική
- Sec. II Sophocles (497-406 B.C.).
 d. Οἰδίπους τύραννος
 e. Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶν
- Sec. III Euripides (480-407 & 406 B.C.).
 f. Οἰδίπους
 g. Χρύσιππος
- Sec. IV Meletus (late 5th C.)
 h, i, j, k. Οἰδιπόδεια τετραλογία
- Sec. V Achaëus (b. 484, d. before 405 B.C.)
 l. Οἰδίπους
- Sec. VI Nicomachus (5th Century)
 m. Οἰδίπους
- Sec. VII Philocles (1) (5th Century)
 n. Οἰδίπους
- Sec. VIII Xenocles (1) (late 5th century)
 o. Οἰδίπους
- Sec. IX Carcinus (2) (early 4th century)
 p. Οἰδίπους
- Sec. X Diogenes (4th century)
 q. Οἰδίπους
 r. Χρύσιππος
- Sec. XI ~~Ξ~~ Theodectus^ε (375-334 B.C.)
 s. Οἰδίπους
- Sec. XII Lycophron (3rd century)
 t. Αἴτωρ
 u. Οἰδίπους α'
 v. Οἰδίπους β'
 w. Χρύσιππος
- Sec. XIII Julius Caesar (102-44 B.C.)
 x. Oedipus
- Sec. XIV Seneca (4 B.C. - 65 A.D.)
 y. Oedipus
- Sec. XV Nero (37 - 68 A.D.)
 z. Oedipus Excalceatus.
 zz. Oedipus Exul.

Oedipodeia

Section I AEschylus

(a) Λαίος

In Catal. Memoratur. It was the first play produced in the "first year" of the 78th Olympiad, (i.e. 467 B.C. (1)) in the Archonship of Theagenides (1), and ^{was} rewarded with the first prize.

ἐδοῦαχθη ἐπὶ Θεαγένους (1) ὀλυμπιάδι οἷ. ἐνίκα
Λαίῳ, Οἰδίποδι, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, Σφίγγι σατυρικῇ.
Β (δεύτερος) Ἀριστίας Περσεῖ, Ταντάλῳ, Παλαιστοῖς
σατυρικοῖς τοῖς Πρατίνου πατρός. Γ (τρίτος) Πολυφράδμων
Λυκούργει τῇ τετραλογίᾳ. (2)

(1) (fr. 121, Nauck.):

ἀράχνου. ἀπ' αὐθιγίας ὁ ἀράχνης. Αἰσχύλος Λαίῳ. (3)

(2) (fr. 122, N.):

χυτρίζειν ἐγχυτρίεις:.... ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων
ἐν Χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν
Πριάμῳ, καὶ Αἰσχύλος Λαίῳ καὶ Φερεκράτης. ὅθεν καὶ ἐγχυτρίστρί-
ας ἐκάλουν τὰς διακονουμένας τὰ βρέφη. καὶ νῦν οὖν ὡς ἐπὶ
ἀπωλείας τοῦ κριθησομένου ἔθηκε τὴν λέξιν. παρ' ὅσον τὰ ἐκτι-
θέμενα ἢ εἰς ὄρος ἢ εἰς ἔρημον τόπον βάλλεται. (4)

(1) "Inscript. Gr. Min. Vol. I, p. 277: 468/7 = Ol. 78,1
A. THEAGENIDAE. 467 Dionysiis Aeschylī Thebais.

(2) Argument, Aesch Sept. (Oxford Edition)

(3) Hesych. 1, p. 218

(4) V. Schol. Ar. Vesp. 289.

(b) οἰδίπους

← See (a).

Aristotle said the poet was accused (before the Areopagus) of having divulged the mysteries of Demeter in certain of his tragedies.

ἢ οὐκ εἰδέναί, ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ Αἰσχύλος
τὰ μυστικά. (1)

(Ald.) Schol. mentioned the following 5 plays which were responsible for ^{the} accusation.

Ἰέρειαί, Ἰφιγένεια, οἰδίπους,
Σίσυφος, Τοξότιδες. (2)

Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινὶ
δράματι. ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐ-
τὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς διακαλυ-
ψάμενος τὸ ἱμάτιον ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς
χειρός. ἔτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν θαλαμῇνι ὁ Ἀμεινίας
ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν
ἀριστείων ἔτυχεν. ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ
ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ,
καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον. (3)

Clem. Alex. said he was tried and freed.

ἢ γὰρ... τις ἠγνόησεν,... ἢ τὸ πρᾶγμα ὃ πράσσει,
ὥς Αἰσχύλος, τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηνῆς ἐξειπών, ἐν
Ἀρείῳ πάλῳ κριθεῖς, οὕτως ἀφείθη ἐπιδείξας αὐτὸν
μὴ μεμνημένον, ⁽⁴⁾ ἢ ...

(1) Arist. Eth. 3, 2, 1111a, 9-10.

(2) Aesch. Oxford Ed. ^{Fr.} under Ἰέρειαί.

(3) Aelian: Varia Historia V. 19

(4) Clem. Alex. Strom. 2, 461 P.

(3) (fr. 173, Nauck):

Περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν. ὁ δὲ Αἰσχύ-
λος περὶ Ποτνίας οὕτως·

Ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ προχῆλατον//σχιστῆς κελεύθου τρί-
οδον, ἔνθα συμβολαῖς//τριῶν κελεύθων Ποντιάδων ἡμεί-
βομεν. (1)

(c) Στίγξ σατυρική

← See (a).

(4). (fr. 235, N.):

Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεΐ σαφῶς φησὶν, ὅτι
ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ,
ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ.

καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ σφίγγι εἰπὼν*

Τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον, ἀρχαῖον στέφος·
δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου (2) ||

(5) (fr. 236, N.):

Σφίγγα, δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα, [πέμπει, (3)]

(6) (fr. 237, N.):

Κνουῖς· ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος. λέγεται δὲ καὶ κνοή.
καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς Αἰσχύλος Σφίγγι. τινὲς δὲ φασὶν
κνοῦν μὲν ἦχον, κνοῆν δὲ περὶ τὸ μέρος τοῦ ἄξονος, ἡ
χοινικίς. (4)

τῷ ἄκρῳ

(7) Κνουῖς: τὸ πρὸς τῷ ἄκρῳ ἄξονι τοῦ τροχοῦ. (5)

(1) Schol. Soph. Oed. R. Tom. I. 733.

(2) Ath. XV. p. 674, D. Nauck corrects into ← φησὶν

(3) Aristoph. Ran. V. 1287. Σφίγγα δὲ δυσαμερίαν, τὴν ἐπὶ
Schol. Ar. Ran. 1286: κακῷ χρόνῳ θηβαίοις φανεῖσαν, πάροχον θανάτου. Ταῦτα
δὲ ἐκ Σφίγγος Αἰσχύλου... ἐπειδὴ δὲ οἱ τῆς Σφίγγος
πόδες λεοντώδεις ἦσαν.....

(4) Hesych. 2, p. 828.

(5) Photius Vol. I. p. 173 (Porson).

Section II Sophocles

(d). Οἰδίπους Τύραννος

"The Oedipus Rex (was) most likely composed in the interval between the Trachiniae and the Philoctetes," (i.e. somewhat before 409 B.C.). (1) It was not part of a trilogy. "A tradition, dating from at least the 2nd century B.C., affirmed that, when Sophocles produced the Oedipus Tyrannus, he was defeated for the first prize by Philocles." (2)

καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ φιλοκλέους,
ὡς φησι Δικαίαρχος. (3)

(5) The whole play survives.

(1) Haigh: The Tragic Drama of the Greeks pp. 181-2.

(2) Jebb: Sophocles, Introduction, p. XXX.

(3) Sophocles, Oed. T., Argument: Διὰ τί τύραννος ἔπι-
γέγραπται.

(e) Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ.

This play was written shortly before the poet's death (406/5 B.C.) and exhibited for the first time by his grandson, in the archonship of Micon, 402/1 B.C. (1)

(9) The whole play survives.

- (1) Argum. 1. Oed. Col. ὁ καὶ ἤδη γεγηρακῶς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, Argum. 2. Oed. Col. Τὸν ἐπὶ Κολωνῶ Οἰδίπουν ἐπὶ τετελευτη-
κῶτι τῷ πάπῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱοῦς εἰδῶξεν, υἱὸς ὦν Ἀρί-
στωνος, ἐπὶ ἀρχοντος Μίκωνος, ὅς ἐστι τέταρτος ἀπὸ Καλλίου,
ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι.

Inscript. Gr. Min. Vol. I. p. 300

406/5 = Ol. 93.3. "A. ΚΑΛΛΙΑΣ

Val. Max. 8, 7, 12. prope enim centesimum annum (8) attigit, sub ipsum transitum ad mortem Oedipode ἐπὶ Κολωνῶ scripto

---idque ignotum esse posteris filius Sophoclis Iophon noluit, sepulcro patris quae retuli insculpendo.

Marmor Par. C. I. G. Vol. II No. 2374, ep. 64, (78),

p. 302: "A [φ] οὐ ΣΟΦΟΚΛΗΣ ὁ ποιητὴς βιώσας ἔτη

¶ ΔΑΔΔΙ ἐτελεύτησεν,...

Vita Soph. § 13: καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραγνῶνα.

Argum. 2, O.T. ἀλήτην γὰρ καὶ πρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι.

Cic. de Senect. c. 7, 22. Sophocles ad summan senectutem tragoedias fecit, quod propter studium cum rem negligere familiarem videretur, filiis in iudicium vocatus est, ut, quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus bonis interdici solet, sic illum quasi desipientem a re familiari removerent iudices. Tum senex dicitur eam fabulam quam in manibus habebat et proxime scripserat, Oedipum Coloneum, recitasse in iudicibus quaesisseque num illud carmen desipientis videretur, quo recitato sententiis iudicum est liberatus.

Lucian, Macrobo. c. 24, (Vol. III, pp. 200-201): Σοφοκλῆς ὁ τραγωδοποιὸς ῥᾶ γὰρ σταφυλῆς καταπίων ἀπεπνίγη πέντε καὶ ἐνενηκοντα φησας ἔτη. οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῶ, ἐπειδεικνυμένος διὰ τοῦ δράματος ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει, ὥς τοὺς δικαστὰς τὸν μὲν ὑπερθαύμασαι, καταφθίσασθαι δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κανίαν.

Plut. An Seni sit gerenda res. III. (3), (Vol. IV, p. 959): Σοφοκλῆς δὲ λέγεται μὲν ὑπὸ παίδων παρανοίας δι-
κην φεύγων, ἀναγνῶναι τὴν ἐν Οἰδίποδι τῷ ἐπὶ Κολωνοῦ πά-
ροdon, ἣ ἐστὶν ἀρχή.

Σο[φ]οκλῆς

¶

Εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
 ἴκου τὰ κράτιστα γὰρ ἐπαυλα,
 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἔνθ'
 ἂ λῖγεια μινύρεται,
 θαμίζουσα μάλιστα ἀηδῶν
 χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις.

R

Aristotle Rhet. III. XV. 3: "Ἄλλος τρόπος ὡς ἐστὶν
 ἀμάρτημα ἢ ἀτύχημα ἢ ἀναγκαῖον, οἷον Σοφοκλῆς ἔφη τρέμειν
 οὐχ ὡς ὁ διαβάλλων ἔφη, ἵνα δοκῇ χέρων, ἀλλ' ἔξ ἀνάγκης.
 οὐ γὰρ ἐκόντι εἶναι αὐτῷ ἔτη ὀγδοήκοντα.

Section III. Euripides

(f). Οιδίπους

γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιητικῶς ἐξέθετο δρᾶμα
περὶ τοῦ Οιδίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης καὶ τῆς Σφινγός. (1)

(10) (fr. 540, N.):

Τοῦτό τοι καὶ Εὐριπίδης ὑπαινίττεται λέγων
"οὐρανὸν δ' ὑπὲρ ἅλλας ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν // κἀθίζετι." (2)

(11) ὑπὲρ ἅλλας ὑποστρέφει, ὥς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οιδίποδι
φησὶν. "οὐρανὸν ὑπὲρ ἅλλας ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν." (3)

(12) καὶ ταῦτ' εἰπὼν, "οὐρανὸν ὑπὲρ ἅλλας ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν,"
ὑπεξῆλθε τοῦ συμποσίου ὑπνῆλός κάρτα γενόμενος. (4)

(13) (fr. 541, N.):

ἐν δὲ τῷ Οιδίποδι οἱ Λαΐου θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτόν.
ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' ἐρεΐσαντες πέδῳ ἐξομματοῦμεν
καὶ διόλλυμεν κόρας. (5)

(14) (fr. 542, N.):

Εὐριπίδου Οιδίποδος

οὗ τοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσὸς ἐστίν,
ἀλλὰ χάρετ' ἑβροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ἢ χρῆσθαι
χρεών. (6)

(15) οὗτοι βροτοῖσι κέρδος ἄργυρος μόνος καὶ χρυσὸς ἐστίν.
ἀλλὰ χάρετ' ἐμὲγα νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ἢ χρῆσθαι
χρεών. (7)

(1) Joannes mal. p. 53, 11.

(2) Aelianus N.A. 12, 7.

(3) Erotianus Hippocr. Collectio p. 130, 23.

(4) Ath. XV. Sect. 61, (701-B)

(5) Schol. Eur. Phoen. 61. Nauck adds "Oedipum" after αὐτόν.

(6) Stob. Flor. 1, 3 (Nauck corrects into οὗτοι and κἀρετ').

(7) Orion Flor. Eurip. 20, p. 57, 21. (See Stob. Flor. Vol. IV p. 266, 20.)

- (16) ἄξιον Εὐριπίδῃ λέγοντι πιστεύειν 'οὗτοι---βροτοῖς'. (1)
 (17) οὐκ οὐκ μόνον τοῦτο νόμισμα λευκὸς ἄργυρος ἢ χρυσός
 ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρετὴ βροτοῖς, ὥς φησιν ὁ Σοφοκλῆς. (2)
 (18) (fr. 543, N.):

Εὐριπίδου Οἰδίποδι.

Μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή.
 ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω,
 τέκνων θ' ἀμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων
 ἀλόχου τε κεδνῆς· ὥς μόνων τῶν χρημάτων...
 ἢ κρεῖσσόν ἐστίν ἀνδρὶ, σῶφρον' ἢ λάβη. (3)

- (19) (fr. 544, N.):

Εὐριπίδου Οἰδίποδος.

"Ἄλλως δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή. (4)

- (20) (fr. 545, N.):

Εὐριπίδου Οἰδίποδι.

πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἢ σῶφρων γυνή.
 ἢ δὲ μὴ σῶφρων ἀνοίῃ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ. (5)

(1) Nauck p. 532: (V. 1 et 2 affert Philodemus de Rhet. p. 237 ed. Gr. (Herc. vol. V, 1 col. 27). (This passage has not been verified).

(2) Clemens Alex. Strom. IV. p. 574.

(3) Stob. Flor. 67, 1.

(4) Stob. Flor. 73, 5.

(5) Stob. Flor. 69, 18.

(5) Clemens Alex. Strom. IV. 592 P. : καὶ πᾶς οὐ μάτην
 Εὐριπίδης ποικίλως γράφει;.....ποτέ δὲ πᾶσα γὰρ
 δούλη ἐστίν ἀνδρὸς..... ὑπερφρονεῖ.

(21) ← (fr. 546, N.):

Εὐριπίδου Οἰδίπους

Κακίων ἄλοχος, κἄν ὁ κάκιστος γῆμη τὴν
εὐδοκιμοῦσαν. (1)

(22) (fr. 547, N.):

Εὐριπίδου Οἰδίποδι.

Ἐνός <δ'> ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή·
οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν. (2)

(23) (fr. 548, N.):

Εὐριπίδου Οἰδίποδος.

Νοῦν χρή θεᾶσθαι, νοῦν· τί τῆς εὐμορφίας
ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλᾶς ἔχη; (3)

(24) (fr. 549, N.):

Ἐν τῷ αὐτῷ

Ἄλλ' ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει. (4)

(25) (fr. 550, N.):

Τοῦ αὐτοῦ Οἰδίπους.

Ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χάρις κείφων βροτοῖς
φανεῖσα ἄλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον. (5)

(1) Stob. Flor. 73, 28.

Clemens Alex. Strom IV. P. 592: καὶ πῶς οὐ μάτην
Εὐριπίδης ποικίλως γράφει; ποτὲ μὲν πᾶσα γὰρ ἀνδρὶς
κακίων ἄλοχος,
κἄν ὁ κάκιστος
γῆμη τὴν εὐδοκιμοῦσαν.

(2) Stob. Ecl. 1, 9, 2a, p. 112, 2.

(3) Stob. Flor. 66, 1.

(4) Stob. Flor. 105, 45. (Nauck has ἄλλ' ἡμαρ <ἐν> τοι ----
ἔχει.)

(5) Stob. Flor. 111, 5 (Nauck has χαρὰ and puts V.2. in
brackets).

(26) (fr. 551, N.):

Εὐριπίδου Οἰδίποδι.

Φθόνος δ' ὅ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν
ἀπώλε' αὐτὸν κάμ' ἐ συνδιώλεσεν. (1)

(27) (fr. 552 N.):

Εὐριπίδου Οἰδίποδι.

Πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον
συνετὸν ἄτολμόν τ' ἢ θρασύν τε κέμμανῃ;
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται.
τὸ δ' ἡσυχαιὸν ἔργον· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος. (2)

(28) (fr. 553, N.):

Εὐριπίδου Οἰδίποδι.

Ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας
εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν. (3)

(29) (fr. 554, N.):

Τοῦ αὐτοῦ Οἰδίποδος.

Πολλὰς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις
ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολὰς τε τῆς τύχης. (4)

(30) (fr. 555, N.):

Εὐριπίδης Οἰδίποδος.

οὐ δῆκταί πως κύνες οἱ θεοί,
ἀλλ' ἡ Δίκη γὰρ καὶ κατὰ σκότου βλέπει. (5)

(1) Stob. Flor. 38, 9.

(2) Stob. Flor. 7, 10. (Nauck has ἄτολμον ^{and} κάμαθῃ, and ἔργον).

(3) Stob. Flor. 109, 6.

(4) Stob. Flor. 105, 44.

(5) Stob. Ecl. 1, 3, 6, p. 53, 13. (Nauck has διὰ for κατὰ.)

(31) (fr. 556, N.):

ἀηδόνα· γλωσσίδα μεταφορικῶς Εὐριπίδης
οἰδίποδι. (1)

(32) (fr. 557, N.):

ἄναρθρος· ἄτονος, ἀσθενής· Εὐριπίδης
οἰδίποδι. (2)

(g). Χρῦσιππος

ἐδιδάχθη ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος· δεύτερος
Εὐριπίδης καθῆκε διδασκαλίαν περὶ τοῦτου· καὶ γὰρ ταῦτα
ὁ οἰνόμαος καὶ Χρῦσιππος, καὶ σώζεται. (3)

...καὶ ἔκειντο ἄμφω ὁ μὲν τεθνεώς, ὁ δὲ ψυχορραγῶν.
Λάιος δὲ ἐπὶ Χρυσίππῳ, ὃ καλὲ Εὐριπίδῃ, τοῦτο οὐκ ἔδρασε,
καίτοι τοῦ τῶν ἄρρένων ἔρωτος, ὡς κέγεις αὐτὸς καὶ ἡ φήμη
διδάσκει, Ἑλλήνων πρότιστος ἄρξας. (4)

Atque, ut ^mNullibres amores omittam,..... quis
ant de Ganymedi ^araptu dubitat quid poetae velint aut
non intelligit quid apud Euripiden et loquatur et
cupiat Laius? (5)

ἦρα δέ φασι τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθωνος τούτου καὶ Εὐριπίδης
ὁ ποιητής, καὶ τὸν Χρῦσιππον τὸ δράμα αὐτῷ χαριζόμενος
λέγεται διαφροντίσαι. (6)

(1) Hesych. 1, p. 44.

(2) Hesych. 1, p. 142.

(3) Schol. Eur. Phoen. Argum. II.

(4) Aelianus N.A. 6, 15 (Nauck corrects into < ἔδρασεν,).

(5) Cic. Tusc. 4, 33, 41.

(6) Aelianus V.H. 2, 21. (Nauck has < δέ, φασί,).

ὁ δὲ Δαφναῖος, ὃς Ἡράκλεις, ἔφη, τί οὐκ ἂν τις
προσδοκήσειεν, εἰ καὶ Πρωτογένης ἔρωτι πολεμήσων πάρεστον,
ὧ καὶ παιδιὰ πᾶσα καὶ σπουδὴ περὶ Ἑρωτα καὶ δι' Ἑρωτος,
λήθη δὲ λόγων, λήθη δὲ πάτρης,
← οὐχ ὥς τῷ Δαίῳ πέντε μόνον ἡμερῶν ἀπέχοντι τῆς πατρίδος.
← βραδύς γάρ ὁ ἐκεῖνου καὶ χερσαῖος Ἑρως. (I)

(33) (fr. 839, N.):

παρὰ τοῖς τραγικοῖς μέλη καὶ στάσιμα φυσικόν τινα
ἐπέχοντα λόγον, ὅποιά ἐστι τὰ οὕτω λεγόμενα

γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθήρ,
ὁ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ,
ἡ δ' οὐδ' ὕδροβόλους στραγόνας νοτιάς
παραδεξαμένη τίκτει θνητούς,
τίκτει βοτάνην φύλά τε θηρῶν.
ὅθεν οὐκ ἀδίκως
μήτηρ πάντων νενόμισται.

Χωρεῖ δ' ὅπισω
τὰ μὲν ^{ἐκ} γαῖας φύντ' εἰς γαῖαν,
τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς
εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον.
θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων,
διακρίνόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλου
μορφὴν ἑτέραν ἀπέδειξεν. (2)

(1) Plut. Amator. C. 3 p. 750 B. (vol. IV. p. 916). (Nauck
has λήθη μὲν λόγων.)

(2) Sextus Empir. p. 751, 21. (This passage has not been verified.)
Laert. Diog. 7, 60: τὸ ἐνρυθμον δ' εἶναι τὸ
γαῖα..... αἰθήρ.

V. 8-14 Philo Vol. 2 p. 498 et 612. *(These lines are impossible to verify.)*

V. 8-11 Heraclitus Quaestiones Hom. C. 22 p. 34, l. 6 ff.
 διὸ δὴ τοῖς Κλαρομενίοις δόγμασιν ἐπόμενος Εὐριπίδης φησί.
 'χωρεῖ..... γονῆς εἰς αἰθέρα.'

V. 9-11 Marcus Anton. 7,50: Καὶ 'τὰ μὲν..... πόλον'.

V. 9-11 Themistius Paraphr. Aristot. vol. I p. 230 sq.:
 'τὰ μὲν ἐκ ναίης φύντ' εἰς γαῖαν, φησὶ καὶ ἡ τραγωδία,
 τὰ δὲ ἀπὸ εἰς αἰθέρα.'

V. 12-14 Philo vol. I, p.45, vol. 2, p. 488 et 515. *(These lines are impossible to verify.)*

V. 12-14 Clemens Alex. Strom. VI p. 750: Εὐριπίδης ἐν
 Χρυσίππῳ μεταγράφει 'ὠνήσκει.....ἐπέδειξεν'.

V. 12-14 Plut. 5, 19 p. 908 D. (vol. IV p.1110).
 'ὥς καὶ 'Αναξαγόρας, καὶ Εὐριπίδης· («ὠνήσκει [δ' οὐδέν,] μετα-
 μειβόμενα δὲ ἄλλο πρὸς ἄλλο, μορφὰς ἔδειξεν.»)

V. 12-14 Galenus π. φιλοσ. ἱστ. C. 15 vol. IV p.437, 12-13
 ὥς 'Αναξαγόρας καὶ Εὐριπίδης. ἴλις δὲ οὐδέν τῶν γιγνο-
 μένων, διακρινόμενα δὲ ἄλλος πρὸς ἄλλων μορφὰς ἐτέρας ἐπέδειξε.

(34) (fr. 840, N.):

ὁ μὲν γὰρ Λαῖος ἐκεῖνος κατὰ τὴν τραγωδίαν
φησὶν

λέληθεν οὐδὲν τῶν δέ μ' ὧν σὺ νοουθετεῖς,
γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται. (1)

(35) (fr. 841, N.):

ὁρᾶται δέ γε ἐπὶ μὲν τῆς Μηδείας ὁ θυμὸς λογισμῷ
μαχόμενος—ἐπὶ δὲ τοῦ Λαίου τὸν χρύσιππον ἀρπάζοντος
ἐπιθυμία λογισμῷ μαχομένη· λέγει γὰρ οὕτως

αἰαῖ, τοδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
ὅταν τις εἰδῇ τάγαθόν, χρῆται δὲ μή. (2)

(1) Clemens Alex. Strom. II. p. 462.
Plut. de virtute morali c. 6 p. 446 A. (vol. III p. 540):
αἱ δὲ τῆς ἀκρασίας ἑτεραι καὶ διαφέρουσαι· γνώμην
ἔχοντά..... βιάζεται.
V. 2. Stob. Ecl. 2, 7, 10a. p. 89, 12: 'γνώμην βιάζεται.'

(2) Alcinous, Didasc. Plat. dogm. C. 24. p. 177. (See Platonis
Dialogi, vol. VI.)
Plut. de virtute morali c. 6 p. 446 A. (vol. III
pp. 540-1): αἱ δὲ τῆς ἀκρασίας ἑτεραι καὶ διαφέρουσαι·
..... καὶ, 'Αἰαῖ, τοδ' ἤδη [δὴ] τάγαθόν, μή.
Plut. de audiendis poetis c. 12 p. 33B. (vol. III,
p. 41.) 'αἱ αἱ κακόν, τάγαθόν, μή.
Stob. Flor. 5, 6. 'Αἰαῖ μή.
Gregorius Palamas Prosop. p. 16. Αἱ αἱ,

τὸ δὴ τοι δεινὸν ἀνθρώποις κακόν,

(36) (fr. 842, N.):

Εὐριπίδου Χρυσίπῳ.

Γνώμη σοφός μοι καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχει.
δύσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός. (1)

(37) (fr. 843, N.):

Εὐριπίδου ἐκ Χρυσίππου.

ᾧ δέσποτ', οὐδεὶς οἶδεν ἄνθρωπος γεγώς
οὐτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς. (2)

(38) (fr. 844, N.):

εἰάρων· εἴα ἐπικελεύων. Εὐριπίδης Χρυσίπῳ (3)

Sec. IV. Meletus

(h, i, j) and (k.) Οἰδιπόδεϊα τετραλογία.

ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο, καὶ ὁ Μέλητος
Οἰδιπόδεϊαν καθῆκεν, ὥς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίαις. (4)

Sec. V. Achaëus

ℓ

(1.) οἰδίπους

(39) (fr. 30 N.):

ἐκάθαρτον· μανιῶδες. Ἀχαιὸς οἰδίποδι. (5)

(40) (fr. 31, N.):

ἐκλωτίζεται· ἐξανθίζεται. Ἀχαιὸς οἰδίποδι. (6)

(1) Stob. Flor. 66, 2. (Nauck has 'γνώμης σόφισμα.....
ἔχων..... κακός'.)

(2) Stob. Flor. 105, 13.

(3) Hesych. 2, p. 471.

(4) Nauck p. 781. This passage comes from Schol. Plat.
p. 893 a 14, which has not been verified.

(5) Hesych. 1, p. 68.

(6) Hesych. 2, p. 493.

Sec. VI. Nicomachus.

(m.) Οἰδίπους.

Νικόμαχος, Ἀθηναῖος τραγικός· ὃς Εὐριπίδην παρα-
δόξως καὶ Θέογνιν ἐνίκησε. τῶν δραμάτων ἐστὶν αὐτοῦ
οἰδίπους. (1)

Sec. VII. Philocles. (1)

(n.) Οἰδίπους.

Φιλοκλῆς, Πολυπεῖθους, Ἀθηναῖος, τραγικός, τοῖς
χρόνοις μετὰ Εὐριπίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ χολή διὰ τὸ πικρὸν.
ἔγραψε τραγωδίας ῥ, ὧν ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἡριγόνη, Ναύπλιος,
οἰδίπους, οἶνεύς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Αἰσχύλου
δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδούς, καὶ ἔσχεν οἶδον μόρσιμον, τὸν
τραγικόν. οὗτινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικός τούτου δ' ἑ-
τερος Φιλοκλῆς, τραγικός. (2)

Sec. VIII. Xenocles.

(o.) Οἰδίπους.

Κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἐγεννηκοστήν Ὀλυμπιάδα, καθ'
ἣν ἐνίκα Ἐξαίνετος ὁ Ἀκραγαντῖνος στάδιον, ἀντηγωνίσαντο
ἀλλήλοις Ξενοκλῆς καὶ Εὐριπίδης. καὶ πρῶτός γε ἦν Ξενοκλῆς,
ὅστις ποτὲ οὗτός ἐστιν, οἰδίποδι καὶ Λυκάονι καὶ Βάκχαις
καὶ Ἀθάμαντι Σατυρικῶ τούτου δεύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλε-
ξάνδρῳ καὶ ^{II} Παλαμήδῃ καὶ Τρωσὶ καὶ Σισύφῳ Σατυρικῶ γελεῖτον
δὲ (οὐ γάρ;) Ξενοκλέα τοιούτοις δράμασι. (3)

(1) Suid. Vol. II. (N.) p. 989, 10.

(2) Suid. Vol. II. (Φ.) p. 1478.

(3) Aelianus Ποικίλης Ἱστορίας, 2, 8.

Sec. IX Carcinus (2).

(p.) Οΐδίπους.

ἄν δ' ἢ ἄπιστον, ὑπιοχνεῖσθαι [τε] καὶ αἰτίαν λέγειν εὐθύς, καὶ διατάττειν οἷς βούλονται, οἶον, ἡ Ἰοκάστη ἡ Καρκίνου ἐν τῷ Οἰδίποδι αἰεὶ ὑπιοχεῖται πυνθανομένου τοῦ ζητοῦντος τὸν υἱόν, καὶ ὁ Αἴμων ὁ Σοφοκλέους. (1)

Sec. X. Diogenes.

(q.) Οΐδίπους

(r.) Χρῦσιππος

Δημήτριος δ' ἐν τοῖς ὁμωνύμοις φησὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἀλεξάνδρου μὲν ἐν Βαβυλῶνι, Διογένην δ' ἐν Κορίνθῳ τελευτῆσαι. ἦν δὲ γέρων κατὰ τὴν τρίτην καὶ δεκάτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα.

φέρει δὲ αὐτοῦ ~~(Diogenes)~~

βιβλία

τάδε τραγωδίαί ἑπτὰ, Ἑλένη, Θυέστης, Ἡρακλῆς, Ἀχιλλεύς, Μῆδεΐα, Χρῦσιππος, Οἰδίπους (2)

Sec. XI. Theodectes.

(s.) Οΐδίπους

(41) (fr. 4, N.)

κ' ἄν τῷ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγωδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν εἶρηκεν αἰνιττόμενος.

Εἰσὶ κασίγνηται διτταί, ὧν ἡ μία τίκτει

τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκούσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται. (3)

(1) Aristot. Rhet. 3, 16 p. 1417 b. 18.

(2) Laert Diog. 6, 79-80.

(3) Ath. X. p. 451, F.

Tryphon: Περὶ τρόπων (Museum Criticum Vol. I, pp. 45-6).

Εἰσὶ κασίγνηται δισσαὶ, ὧν ἡ μὲν μία τίκτει τὴν ἑτέραν.
αὕτῃ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται·

Manuelis Moschor. Opusc. p. 76:

Εἰσί μοι δύο κασίγνητοι, οὗ δύο μῶνοι·
Ὅφρα κέν οὖν ζώωσι, τὸν ἥλιον οὐκ ἔσορῶσιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ θάνωσι, καὶ ἀνδρεῶν χεῖρας ἴκονται,
Ἡέλιόν τ' ἔσορῶσι, καὶ ἀλλήλοισι μάχονται.

Georg. Choerob. in Rhet. vol. 8 p. 816. (This
reference is impossible to verify).

- (42) Εἰσι κασιγνήται δυ' ἀδελφεαί· ἡ μία τίκτει
τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ἀπὸ τῆσδε τεκνοῦται·
← ὥστε κασιγνήτας οὖσας ἅμα καὶ συνομαίμους,
← αὐτοκασιγνήτας κοινῇ καὶ μητέρας εἶναι.

De die et nocte.- Mirum neminem ante Finckhium Philologo
XXIV, p. 731, meminisse Oedipi fabulae a Theodecte scriptae,
unde idem aenigma affrent ((Athen. X. p. 451F, Tryphon
Περὶ τρόπων p. 193, 26, Choeroboscus Περὶ τρόπων p. 253,
qui omnes recte ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται)) Finckh..⁽¹⁾

Sec. XII Lysophron

- (t.) Λαῖος
(u.) οἰδίπους α'
(v.) οἰδίπους β'
(w.) Χρύσιππος

Λυκόφρων, Χαλκιδεύς ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Ζωκλέους,
θέσει δὲ Λύκου τοῦ Ῥηγίνου. γραμματικὸς καὶ ποιητὴς
τραγῳδιῶν. ἔστι γοῦν εἰς τῶν ἑπτὰ, οἵτινες Πλειὰς ὤνο-
μάσθησαν. εἰσὶ δὲ αἱ τραγῳδίαὶ αὐτοῦ, Αἰόλος, Ἀνδρομέδα,
Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφῆνωρ, Ἡρακλῆς, Ἰκέται, Ἰκπόλυ-
τος, Κασσανδρεῖς, Λαῖος, Ματαθώνιοι, Ναύπλιος, οἰδίπους α',
β'. Ὀργανός, Πενθεύς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος,
Χρύσιππος. διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. ἔγραψε
καὶ τὴν καλουμένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.⁽²⁾

(1) Anthol. Pal. 14, 40.
(2) Suid. vol. II. (A) p. 642.

Sec. XIII. Julius Caesar.

(x.) Oedipus.

Feruntur et a puero et ab adolescentulo quaedam scripta, ut "Laudes Herculis," tragoedia "Oedipus", item "Dicta collectanea": quos omnis libellos vetuit Augustus publicari in epistula, quam brevem admodum ac simplicem ad Pompeium Macrum, cui ordinandas ^{b b} bibliothecas delegaverat, misit. (1)

Sec. XIV. Seneca.

(y.) Oedipus.

"So too Seneca, who returned from banishment in 49, may have written plays during his years of enforced leisure in Corsica. It is not surprising that this is the period of his life to which prevailing guess-work has ascribed the tragedies." But the problem appears insoluble." (2)

(43) The whole play survives. (3)

Sec. XV. Nero

(Each of the two following plays, i.e. Oedipus Excaecatus and ^e Oedipus Exul was sung by ^{Nero} ~~Nero~~. It is not known by whom either was written. The O. Exul was written in Greek. About the O. Excaecatus it is not known which language was used.)

(z.) Oedipus Excaecatus

Inter cetera cantavit Canacen parturientem, Oresten matricidam, Oedipodem excaecatam, Herculem insanum. (4)

(1) Suetonius, Julius, LVI, 3

(2) A Literary History of Rome in the Silver Age p. 249.

(3) Senecae Tragoediae, p. 183: Marci Lucii Anei Senecae Edippus Tragedia Quinta feliciter Incipit Edippus Loquit: (MSS.) R.

(4) Suet. Nero, c. 21, 3.

(z.z.) Oedipus Exul.

(44) (Adespota fr. 8, N.):

Observatum etiam fuerat, novissimam fabulam
cantasse eum publice Oedipodem exulem atque in hoc
desisse versu:

θανεῖν μ' ἄνωγε σύγγαμος, μήτηρ, πατήρ. (1)

(1) Suet. Nero c. 46, 3. (Forester has ἄνωγε).

Dio. Cass. 63, 28: Νέρων μὲν δὴ τοιαῦτα ἐτραγῶδει,
καὶ τὸ ἔπος ἐκεῖνο συνεχῶς ἐνενόει,
οἰκτρῶς θανεῖν μ' ἄνωγε σύγγαμος πατήρ.

B I B L I O G R A P H Y

- 1) Aelianus, ed. Hercher, 2° vls. Lipsae, in Aedibus B.G. Teubneri, 1866.
- 2) Aeschyli Tragediae, Oxford Edition.
- 3) (Epigrammatum) Anthologia Palatina, Instruxit Fred. Dübner, 2 vols. Parisiis, Editore Ambrosio Frimin Didot, 1872.
- 4) Aristophanis Tragediae, Oxford Edition.
- 5) Aristotelis Ethica Nicomachea, rec. I. Bywater, Oxonii, 1894.
- 6) Aristotle's Rhetoric (The Rhetoric of Aristotle), Ed. J.E. Sandys, Cambridge, 1877.
- 7) Athenaei Deipnosophistae, Editio Stereotypa C. Tauchnitiana 4 vols. Lipsiae, Sumptibus Ottonis Holtze, 1868.
- 8) Cicero, The Loeb Class, Library, 1927.
- 9) Clementis Alexandrini Opera, 4 vols. ex recensione Gulielmi Dindorfii, Oxonii, 1869.
- 10) Corpus Inscriptionum Graecarum, edidit Augustus Boeckhius, Vendit G. Reimeri Libraria, 1843.
- 11) Dionis Cassii Cocceiani Historia Romana, 5 vols. Ludovici Dindorfii, Lipsiae, in Aedibus B.G. Teubneri, 1864.
- 12) Erotiani Vocum Hippocraticarum Collectio, rec. Ernst Nachmanson, Gotoburgi, Eranos Förlag, 1918.
- 13) Galeni, Pergameni, Basileae, Cratander, 5 vols. 1538.
- 14) Gregorii Palamae, Archiepiscopi Thessalonicensis Prosopopoeia, Halis, 1884.
- 15) Heracliti Quaestiones Homericae, Ed. Societatis Philologiae Bonnensis Sodales, Lipsiae in Aedibus B. G. Teubneri, 1910.
- 16) Hesychii Alexandrini Lexicon, Editionem Minorem, curavit Mauricius Schmidt. Jenae, Sumptibus Hermannii Dufftii, 1867.
- 17) Inscriptiones Graecae, Voluminis I. Editio Minor, Berolini apud Gualterum de Gruyter et Socios, 1924.
- 18) Joannes Malalas, (Corpus Scriptorum Historiae Byzantinae) Ed. B.G. Niebuhrii, Bonnae, 1831.

- 19) Laerti Diogenis (^eDiogenis Laertii) rec. C. Gabr. Cobet.,
Ant. Westermann, et J. F. Boissonod. Parisiis, Editore
Ambrosio Firmin Didot, 1862.
- 20) (A) Literary History of Rome, From the Origins to the
Close of the Golden Age, by J. W. Duff, T. Fisher Unwin
Ltd., London, 4th Impression, 1920.
- 21) (A) Literary History of Rome in the Silver Age, by J. W.
Duff, Ernest Benn Ltd., London, Second Impression 1930.
- 22) Luciani Samosatensis Opera, ex recognitione, Caroli
Jacobitz, Lipsiae, sumptibus et Typis B. G. Teubneri,
1881.
- 23) Manuelis Moschopuli Cretensis opuscula Grammatica,
F. N. Titze, Lipsiae and Pragae, 1822.
- 24) Marcus Antonius Imperator rec. I. H. Leopold, Oxonii,
(1908)
- 25) Orion, Florilegium, see Stobaei Florilegium.
- 26) Photius (ΦΩΤΙΟΥ ΑΒΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ), Ricardus Porsonus,
Veneunt Apud J. Mawman, Londini, 1922.
- 27) Platonis Dialogi, rec. C.F. Hermann, 6 vols., Lipsiae,
Sumptibus et Typis B. G. Teubneri, 1880.
- 28) Plutarchi, 5 vols, Parisiis, Editore Ambrosio Firmin
Didot, 1868.
- 29) Scholia Graeca in Aristophanem, Parisiis, Editore Ambrosio
Firmin Didot, 1877.
- 30) Scholia Graeca in Euripidis Tragoedias, 4 vols. Ed. Guliel-
mus Dindorfius. Oxonii, 1863.
- 31) Scholia in Sophoclis Tragoedias Septem, Ed. G. Dindorfius,
Oxonii, 1852.
- 32) Senecae Tragoediae, rec. R. Peiper et G. Richter,
Lipsiae in Aedibus B. G. Teubneri, 1867.
- 33) Sophocles, Oedipus Tyrannus, R.C. Jebb, Cambridge, 1893.
- 34) Sophoclis Tragediae, Oxford Edition.
- 35) (Joannis) Stobaei Anthologii, Eclogae Physicae et Ethicae,
2 vols. rec. Curtius Wachsmuth, Berolini, 1884.
- 36) (Joannis) Stobaei Florilegium, 4 Vols. rec. Augustus
Meineke, Lipsiae, Sumptibus et Typis B. G. Teubneri,
1855.

- 37) Suetonius (C. Suetoni Tranquilli), rec. C.L. Roth,
Lipsiae, in Aedibus B.G. Teubneri, 1886.
- 38) Suidae Lexicon, recensuit Godofredus Bernhardt.
Hals et Brunsvigae, Sumptibus Schwestschkiorum, A.1853.
- 39) Themistii Paraphrases Aristotelis, Ed. Leonardus Spengel,
Lipsiae, in Aedibus B. G. Teubneri, 1866.
- 40) (The) Tragic Drama of the Greeks, by A.E. Haigh,
Oxford, at the Clarendon Press, 1896.
- 41) Tragicorum Graecorum Fragmenta, rec. Augustus Nauck,
Edito secunda, Lipsiae, in Aedibus B. G. Teubneri 1926.
- 42) Tryphon (See Museum Criticum Vol. I, Cambridge, 1826).
- 43) Valerii Maximi Factorum et Dictorum Memorabilium,
Libri novem. iterum recensuit Carolus Kempf. Lipsiae
in Aedibus B. G. Teubneri, 1888.
- 44) Vituvii de Architectura, V. Rose et H. Müller, Strübing,
Lipsiae, in Aedibus B.G. Teubneri, 1867.